

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet” közlönye.

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész lven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 „ 50 kr.
Jogász-egyleti tagok számára:
apr.—decz. 1 „ 50 kr.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr; bélyegizhetek minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, (Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben Haasenstein és Vogler (Neu-Markt 14. sz.)

Szerkesztői szállás:

Kazinczy-utca 808. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

A főtanoda könyvnyomdája, hova az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Előfizetési fölhívás

„Székely Hirlap”

Politikai, társadalmi- és a maros-vásárhelyi „Jogász-Egylet” közlönyének

VI-ik évfolyamára.

Előfizetési díj: Egész évre 6 frt. Fél évre: 3 frt. Evnegyedre: 1 frt 50 kr. Jogász-egyleti tagok részére apr.—decz. 1 frt 50 kr o. é.

Az előfizetési díj, legcélszerűbben postai utalvánnyal, a „Székely Hirlap” kiadó hivatalának Maros-Vásárhelyre, küldendő.

Néhány észrevétel e lap 26-ik számában megjelent „Oculus intentionis mundandus est” című közleményre

E lap 26-ik száma, a fennebbi cím alatt hozott jognézet iránt, véleményemet megtenni: szólit föl!

Bármennyire lekötelező is cikkíró ur óhaja saját véleményemért, — engedje meg, ha előzetesen azt fejezem ki, miként véleményem s nyilatkozatom csak magánjellegűnek ismervén, tehát e tekintetben annak irányadó minősültséget nem is tulajdonítok.

Mindazonáltal engedve a megtisztelő bizalomnak, — a tett kérdés felett nézetem következőkben sorolom fel.

Cikkíró ur jognézete szorosan csak az alaki jog határai közé szorított levén, — tehát véleményem is csak e határok közt kell tennem.

És így — miután a tkr. 64. §-lye, határozottan a felperességet, s abban a kereset kellékeit is körvonalozza, csak azt teszi nélkülözhetlen kellékül, miként: felperes a jogalapot s tényeket, melyekből keresetét származtatja, idő rendszert, teljesen s világosan adja elő.

Tehát, hogy keresetét minek keresztelje — illetve, hogy annak minő jogcímet adjon, a jogalap s tényekből folyva, arról egy betűvel sem rendelkezik, miből folyik, miként a jogczim meghatározása a keresetet tevő fél dolga levén, e szerint felperesnek keresetét az általa választott jogczimen kezdhetni szabad.

Azon kérdés pedig, hogy felperesnek választott kereseti jogcíme helyes-e vagy nem?, — úgy a jogalap stb. az, az ellenfél általi kifogás, ellenvetésre tekintettel lehetvén az elhatározás tárgya — az pedig már az alaki jog határára tul levén, mint az anyagi jogba vágó, a feltett jognézet mi voltához képest kérdéssé téve sincs — és így e részben én is eltekinthetek.

Világos tehát, hogy bármi felett s iránt kereset indítható lehet, sőt a kereset jogcímének meghatározása is, a keresetet indító fél teendője, mely iránt mint a perrendszabályai által elzárva nincs, épen úgy abban elősorolvanem létez, hogy

a keresetek minő jogcímeik stb. után indíthatók, de ezt meghatározni azért is nehéz lett volna, mivel az a jogalap léte s minőségétől válik s határozódik el.

A beadott keresettel szemben pedig a bíró, csak önnön illetékességét tokintheri, a jogczim kérdése s helyes vagy helytelenségének megállítása, előzetesen ellenfél kihallgatásán kívül az elhatározás tárgyát nem szolgálhat.

És így való igaz, hogy önálló keresettel mindenki felléphet az ellen, kitől valamit kívánni, magát jogosultnak s jogalappal bírónak véli, melytől előleges elzárás szintén a törvényben ismeretlen, sőt az az igazságszolgáltatás mivoltával lenne összeütköző.

Az azonban, hogy egy harmadik, Pál- és Péter peres ügyére nézve külön önálló keresettel fellépjen, — ezt a beavatkozási alkereseten kívül a perrend nem ismeri — illetve erre rendszabályt nem ismernek.

De minthogy a kereset indíthatás és jogczim választás teljesen a felek szabadakarata s tetszésén áll, — s nem zárja ki a perrend, hogy ki beavatkozást használni nem akar, tehát én sem vélem, hogy egy 3-ik egy külön, már álló peres ügy egyik vagy másik fele ellen, külön önálló keresettel fel ne léphessen s bírónak ne kérelmezhesen olyat, miként A. a B. elleni keresettel vagy perrel szűnjen meg — s így keresetében e végett a permegszüntetés jogczimét fel ne vehesse, — annival is inkább, mivel ily jogczimű keresetnek lehet jogalapot s tények elősorolását adhatni, mint más egyéb jogczimű keresetnek.

Ismételvén itt azt, hogy oly kereset helyes jogalapja, jogcímének megállhatósági kérdése, a tárgyalásra tehát a felelgetések sorához tartozván, mint az anyagi jogban mélyedő; minélfogva azt, mely az alaki jog határain tul álló és megoldásu kérdés, e jognézet által érintetlen kletvén maradjon, abba további nézetet sem fejtek. Nem látom át tehát, sem a perrend, sem szelleméhez képest azt, hogy fel ne léphetne egy perbe nem álló fél önálló keresettel azért, miként perlekedő felek közül felperest bírói ítélettel kényszerítse arra, hogy alperesse ellen indított keresetét tegye le.

Összegezvén eddigi véleményem, nézetem az, miként nóha a perrendben rendszabályt nem találhatni, nevezetesen arra, hogy oly jogczimű kívánat, önálló kereset alakjában indítható lehessen ugyan, de mert:

a) a perrend azt ki nem zárja, s nem tiltja, s mi tiltva nincs, jog szerint szabadnak kell legyen.

b) mert a kereset indításától senki elzárva nincs, épen úgy,

c) mert vélt igazát érvényesíteni a jogalapok s tények nyomán mindenki jogosult, továbbá,

d) mert keresetét a jogalap s tények folytán elnevezni, illetve jogczimét, megnevezni szintén az egyéni felfogás s szabad belátástól függ, per analogiam;

oly jogczimű kívánalmat is, minő cikkíró ur által felhozott, önálló kereset alakjában is feltehetni vélem.

De sőt az adott példát tekintve s figyelve meg, miután abban a jelzés szerint következőleg A. B. C. közös osztatlan birtok tulajdonosai, s e szerint érdektársak, sőt ügyeikre nézve egymásközt választott is áll, ki mint kezdő s intéző

a közös jószág felett egyedül hivatott az intézőkedésekre, igenis ezen választottnak jogát látom, ha a beavatkozási keresettől elesett, avagy azt igénybe nem vehette, vagy vette, önálló keresettel is felléphessen, hogy egyik társa az érdek közös ügyből E-vel folyóvá tett perétől elálljon, melynek indítására is egyedül ő, mint választott jogosult.

Annyival is inkább vélek önálló kereseti jogot, mert a perrend ki nem zárja, hogy ki a beavatkozással elkészt, általa azzal elérhető igazságot jogvesztett legyen, sem nem intézkedik sehol arról, hogy egy oly, mint a kérdés alatti per iránt jogcímet ne választhasson, s a folytán a végett külön önálló keresettel fel ne léphetne.

Tehát a felperesség jogczim tekintetéből, s perrend vagyis az alaki jog határai közt, cikkíró ur példaszzerű felhozásának A-ja, C. ellen önálló kereseti jeggel bírhat, s e jogát az allakban érvényesítheti is, mert ezen alakzattól, mint előbb kifejtém, mint nincs eltítva, épen úgy attól sem, hogy az iránti igényének minő, föltéve, ha szinte permegszüntetési jogcímet is ad!

Más kérdés az, hogy ezen címnek jogalapja s tényei mint állanak, hogy fenntarthatók-e? mivel az ide nem tartozólag az anyagi jogé.

Még csak azt kívánom megemlíteni, hogy a felperességet s jogczim mivoltát s minőségét, sem régi hazai eljárásunk. sem a római jog a vélt igaz keresettől el nem vonja, sőt azt a jeleni perrend határain tul még szélesebben mozoghatónak engedi

Ügyvéd Szabó József.

— „Jaj mily sokan vagynak, a kik háborgatnak!” A bécsi német egylet tagjai a mult hó 30-án nagyszerű (?) tüntetést rendeztek, az „elnyomott erdélyi szászok érdekében.” A mozgalmat dr. Hoffer indította meg, ki a magyarizálás veszélyei ellen menyörögve, indítványozta, hogy az egylet „Halt”-ot kiáltson annak ellenében.

Az indítványozott resolutio kivonata ez:

„A bécsi német egylet kinyilatkoztatja: hogy Szapáry gr. egy ausztriai (már?) német néptörzs szentesített jogait súlyosan megsértette. „A német egylet sajnálja, hogy a magyar parlament azáltal, hogy a kormány eljárását helyeselte, erkölcsileg büntárrá aljasította magát.”

„A német egylet — tekintettel, hogy a miveltség Magyarországon német eredetű;

tekintettel, hogy Magyarországon a kiegyezés óta, rendszeres megsemmisítési harc folytatottatik a német elem ellen, minden téren;

tekintettel, hogy az ily eljárás folytán, a magyar uralkodás óta szemlátomást hanyatló(?) műveltség, Magyarországon még tovább is sülyedne;

tekintettel, hogy ily tények következtében, nemcsak a külföld tisztelete, melyre Magyarország annyira szeret hivatkozni, szűnik meg, hanem hogy ezáltal oly veszélyek erednek Magyarországra nézve, melyek a birodalom másikk felére is vissza fognak hatni.

Mindezt tekintetbe véve, a német egylet kötelességének tartja, hogy a magyarok ezen eljárása ellen hangosan felszólaljon, s őket veszélyes eljárásu következményeire figyelmeztesse.

A nagy többséggel elfogadott határozat ellen egyetlen ember — Trebits — merészelt felszólalni, megjegyezvén, nagyon helyesen, hogy a szászok épen a magyarok türelmessége folytán lehettek oly vagyonosokká.

Különbben is illetlennek tartja a magyarok belügyeibe avatkozni, stb. stb.

Igy folyt le és így nyilatkozott a bécsi német egy-let gyűlése. Nem tartjuk komoly dolognak az egészet, s épen azért nem is mondunk egyebet, mint: Csipd meg bogár a németjét."

Észrevételek

a "Székely Hírlap" f. é. 26. számában megjelent „Oculus intentionis mundandus est című cikkre."

V. Hajnal József igen tisztelt k. jbiró ur fennebbi czim alatt egy jogikérdést tett közzé, melynek eldöntésére Szabó József ügyvéd urat hívja fel, melyre azonban, mint a nyilvánosság elé hozott kérdésre, bátorságot veszünk magunknak, nem ugyan eldöntése, hanem egyszerűen eszmecsere czéljából, igénytelen észrevételeinket röviden megtenni, bárha hisszük, hogy a felhívás által nézetünk szerint kissé kellemetlen helyzetbe hozott Szabó ügyvéd ur is fog felelni, ha mindjárt csak azért is, hogy egyfelől ismert szerénységénél fogva tiltakozzék az ellen, hogy a helybeli k. táblai és törvényszéki birói, valamint ügyvédi kar jogászai között, a kérdés eldöntése végett, csakis ő reá történt hivatkozás, másfelől, hogy jogismeretére támaszkodva kikeljen, felhívásában rejleni látszó azon feltevés ellen, mintha a közlemény szerinti keresetet A. és C. nevében ő indította volna. *)

A feltett kérdés a cikk elején így hangzik: „perben nem álló fél léphet-e közbe egy önálló keresettel azért, hogy felperest birói ítélettel kényszerítse arra, hogy egymás ellen megindított keresetét tegye le?"

Ezen kérdés szerint a kérdéses önálló kereset a per folyama alatt, tehát ítélet által lett eldöntése előtt lenne indítandó, mert perletétel csak akkor lehetséges (ptrdt. 70. §.)

Ezen kérdést cikkiró ur a következő esettel kívánta megvilágosítani.

A. B. C-nek vagyon egy közös részjósága, melyet A. 1869—1871-re 3 évre haszonbérbe ad E-nek írásbeli szerződés alapján, birtokostársai megbízásából.

1872. évre a haszonbéri szerződés hallgatag megújítatik. 1873-ban A. megbizta B-t, hogy a lefolyt szerződés értelmében kötne E-vel szerződést.

A szerződést B. megkötöi E-vel, s ennek alapján beperesíti E-t. mintha a haszonbérrel 1873-ra hátralékos lenne.

E ellen. makacssági ítélet s végrehajtás keletkezik. Ekkor E. haszonbérő megkéri A. és C-t, hogy védelmére lépjenek fel, mert ő a bérpénzt pontosan beszolgáltatva volt A-nak.

Miért is A. és C. keresettel lépnek fel, hogy B. az E. ellen hátralék haszonbérért indított keresetét szüntesse meg.

Ezen tényállás előadása után most már cikkiró ur kérdését így formulázza, hogy A. és C-nek van-e joga egy önálló keresettel fellépni B. ellen azért, hogy ez az E ellen indított keresetet megszüntesse?

E kérdés tehát annyiban eltér az előbbtől, hogy itt az E. és B. között folyt per már jogérvényesen el van dölve, s az ügy végrehajtás stadiumába lépett, így tehát per megszüntetéséről többé már nem lehet szó, csakis a végrehajtással felhagyásról.

A kérdés megválasztásánál tehát mindkét esetet szemelőtt fogjuk tartani.

A törvény mindenkinek jogot ad, hogy jogát bíróság előtt érvényesítse és védje.

A törvénykezési rendtartás meghatározza, hogy a bíróság segélye mi módon vétessék igénybe a háborított vagy sértett jog érvényrejtuttatása végett (ptrdt. 64. és következő cikkei.)

A bíróság a per folytán kifejtett tények és bizonyítékok alapján a törvények szerint, a felek kérelmével nem terjeszkedve, meghozza határozatát (ptrdt. 245. 248. §§.) s ezáltal eldönti a vitás kérdést, res judicata pro veritate accipitur.

Mivel azonban az ítélet csak a perestelek és jogutódai részére kötelező — res judicata jus facit solum inter partes, — mely jogelv ellen csak egyes kivételek vannak, ennél fogva a törvénykezési eljárás szabályozza azon eseteket és módokat, a mikor és miként egy harmadik, ki a per kimenetelére által érdekelve van, arra befolyhat. Ezen esetek a törvénykezési rendtartás szerint a per folyama alatt a beavatkozás és a szavatos perbe vonásának esetei. Ezek szerint beavatkozásnak akkor van helye, ha valamely kereset által egy harmadik személy jogközfősségénél vagy törvénynél fogva magát felperesi minőségben érdekeltnek véli, mikor is a felperes ellen intézendő alkeresettel a rendes eljárásban, a pernek ítélet alá terjesztése iránti kérelem beadása előtt, a perbe avatkozhatik, s ez esetben a beavatkozás kérdésére nézve a bíróság a főperben hozandó ítélet által, együttesen határoz. A beavatkozó minden más esetben, s így sommás perben is, jogait csakis külön per útján érvényesítheti (ptrdt. 72. és 73. §§.) Így A. és C. B. ellen, ki megbízásuk nélkül lépett fel az őket is illető haszonbérért, csakis úgy léphetnének fel a per folyama alatt beavatkozási keresettel ha rendes per folya; sommás perben azonban, s a per befejezése után csakis külön perrel léphetnek fel eilene, a bérösszegből részük kiadása iránt, ha t. i. B. ilyet vett volna fel, ezen pernek azonban a B. és E. közt folyó per, vagy a B. által vezetett végrehajtási lépésekre semmi befolyása nem lehet.

Ügyvéd ur észrevételeit az első cikkben láthatólag meg is tette, eddigelő tehát két nézet fejlett ki, hozzá szólunk mi is e tárgyhoz.

Szerk.

A mi a szavatosági kérdéseket illeti, arra nézve a ptrdt. 78. és következő cikkei irányadók, de erre nem terjeszkedünk ki, mert nem vonatkozik szorosán a kérdésre.

A per ítélet által jogérvényesen eldőlté után beavatkozhatásnak többé helye nem lehet, egy harmadik csakis tulajdoni igényperrel léphet közbe, a végrehajtás folyamában, ha az ő javai vonattak volna alpereséi helyett végrehajtás alá és ha állítását bebizonyítja, annak módja szerint elvonatnak a kérdéses tárgyak a végrehajtás alól, de mind ez nem ártalterálja felperesnek alperessel szemben megítélt jogát.

Ezek szerint a törvénykezési rendtartás megszabja azon eseteket és módokat, a mikor és a miként egy harmadik a perbe befolyhat, s kimondja, hogy mind a beavatkozási, mind a szavatosági per csakis akkor van összeköttetésben a főperrel, ha az kellő időben és módon támasztatott; különben ezeknek a perfolyamára befolyásuk nem lehet.

Ezen kívül a polgári pert csakis valamely büntény felmerülése függesztheti fel.

Ezek azon esetek, a midőn valaki a két fél közt folyó perre befolyhat, s mindezen esetekben a kérdés a harmadik és a perben álló két fél közös meghallgatása után dönthetnek el.

Ezekből önként következik, hogy senki sem lehet jogosítva a mások közt folyó pert megakasztani az által, hogy felperestől keresettel azt követelje, hogy a pertől álljon el, vagy hogy megítélt követelését végrehajtásilag ne érvényesítse.

Ha ez lehetséges lenne, akkor a perletétel nem nyilvánított volna felperes önkéntes jogának, (trnd. 70. §.) hanem felsorolatott volna azon kötelezettsége is, mikor azt letenni tartozik; akkor felesleges volna a beavatkozási, szavatosági és tulajdoni igényperlek lehetőségét, a jogorvoslatok, igazolás és perújítás eseteit szabályozni: elég garantiát nyújtana ezen perindítás alperesnek a végrehajtás ellen. Csak akadna mindenik alperesnek egy jó embere, a ki ezt megtenné, s beleakadna felperesbe, vagy ha nem, lenne reá pénzért vállalkozó, elég! Hanem azután megnézhetnők justitiánkat! Ezek után ugy hiszszük felesleges reá mutatnunk még az anyagi törvényekre is, melyek ilyen kereseti jogot nem ismernek; annál inkább, mert cikkiró ur is azt kívánta, hogy a kérdés megoldásánál csak a perrendtartás alakszerűsége vétessek alapul, mert — mint mondja — az, hogy az ily „fellépés jogos-e, vagy jogtalan, azt a tény álladéka s az arra vonatkozó anyagi törvények határozzák meg."

Még csak azt kívánjuk megjegyezni, hogy cikkiró ur e kérdésben határozottan nem nyilvánított véleményt, holott óhajtottuk volna olvasni, hogy ezen kérdést illetőleg, mben állott „megrendített alapelve." Nyilatkozatából, hogy a „fellépés jogos-e vagy jogtalan, az a tényálladéka sat. határozza meg" mindazonáltal, azt kell következtetnünk, hogy nézete szerint létezhetik oly tényálladékok, mely jogot nyújthat valakinek, hogy mint perben nem álló fél önálló keresettel követelhesse, hogy felperes egy harmadik ellen indított perét tegye le: nagyon le lennénk kötelezve, ha egy ilyen tényálladékkal megismertetne, mert a ezikkében közölt esetet ilyennek nem tekinthetjük.

Egy segédhivatalnok.

Marosszék bizottmányi gyűlése.

(Folyt. és vége.)

A múlt évi utmunka hátralékok behajtására intézkedések tétettek, valamint az utmunka szabályainak pontosabb megtartatására és a későbbi hátralékok előidézésének okai elhárítására nézve. Ez évben építendő 7 hid építési tervezete és költségvetése elfogadtatott, s az utmunkához szükséges műszerek beszerzése elhatározottatott.

A székbeli havasok kezelés módjának megállítására, s erre nézve a Dekáni által beadott s elfogadott javaslat tervével kivitelével megbízott választmány elnöke Szent-Iványi Kálmán beadja azon jegyzőkönyvet, mely a választmány működéseiről vétetett fel. E jegyzőkönyv szerint a havasoknak következő jogezim adatott: „nemes Marosszék birtokosainak havasa;" intézkedés tétetett 1 fő egy alerdősznek, 5 táblás őrnek kinevezése iránt; megállítatott, hogy jövőben ne a szék bizottsága, hanem a régi havasbizottság kezelje a havasokat, s intézze azoknak havasbizottság ügyeit; a választmány elnöke beadja egyszersmind azon tervezetet, melyet Dekáni erdősz a havasokra vonatkozó jelen évben leendő erdő-üzletről nyújtott be. A gyűlés e jegyzőkönyvet és tervet elfogadván, miután a volt havasbizottság elnökei lemondottak, meghatározta azt is, hogy a szék alkirálybirója a volt havasbizottságnak még meglevő tagjait hívja össze, s annak a havast, pénztárt s ide vonatkozó minden ügyet, tárgyat e határozattal egyidejűleg választott 5 tagu bizottság közreműködésével adja át.

Az ilyésmezeiek által a szék havasaiból elfoglalt területek visszaszerzésére nézve a gyűlés akép intézkedett, hogy az elfoglalt területek értéke az elfoglalók által pénzben téríttessék meg, vagy meg nem térítés esetében az elfoglalt helyek árvereztessenek el.

A múlt évi pénztári számadások — az árvai pénzekre vonatkozó kérésével — megvizsgáltattak; a köz-

igazgatási szükségletekre vonatkozóknak a belügyminis-riumhoz leendő felterjesztése határozottatott el, többiekre nézve számoló pénztárnok és ellenőr a további számadás terhe alól felmentettek.

Egy indítvány adatott, többek aláírásával, hogy a havasok jövedelméből a honvédménház javára évenként 200 frt, a székely pályadíj-alapra egyszersmindenkorra 50 frt adományoztassék; az indítvány a fennebb említett havasbizottmányhoz tétetik át ajánlat mellett.

Közelebből az a hír terjedt el székünkben, hogy a parajdi sóknak kiaknázását félben akarják hagyni. A hír alapján azon indítvány nyújtott be, hogy a parajdi sóbányák tovább művelése és a sónak ezután is leendő szállíthatása iránt felirat küldessék a pénzügyminis-terhez, ez indítvány is elfogadtatott.

Megemlítjük még a gyűlés néhány tagjának azon indítványát, miszerint a képviselőházhoz egy felirat intéztessék a képviselők szólás szabadságának ezután leendő korlátozása iránt, oly módon, hogy a mások becsületében való gáncsokkodás és a szólásszabadságból eredő visszaélések meg legyenek akadályozva.

Az indítvány elfogadtatott azon módosítással, hogy az ily visszaélések megakadályozása a házszabályok szigorú alkalmazása, vagy szükség esetében azoknak revideálása által eszközöltessék.

Ez indítvány beadására alkalmasint a Teleki könyvtár ügyében Orbán Balázs által tett botrányos interpellatio szolgáltatott alkalmat.

A gyűlésezés ápril. 3-án délben végződött el.

Nagy-szebeni levelek.

Nagy-Szeben, ápril. 2-án.

Tekintetes szerkesztő ur! Lapja egyik közelebbi számaiban fiatal barátom és levelező collegám S. K. ur akit itteni társas életről szólva, megemlékezett az igazán jó sikerült tűzoltói álarcos bárról, nagyon dicsérőleg szól arról, és én igazat adok neki, a fényesen sikerült és az elnök és a rendezőség ügybuzgalma meg is érdemelte azt; hanem van az éremnek egy másik oldala is, a melynek felemlítését, minthogy némileg politikai színezetű tőlem várhatja a szerkesztő ur; említett levelezője csak a társadalmi mozzanatok felemlítésére vállalkozván, reá hagyta a kényesebb, de egyszersmind háládatosabb részét. Helyesen, különben, fiatal ember és jól teszi, ha óvakodik a politika darázs-fészkebe igen hamar bele nyulni, lesz ideje elég ezután is, hanem én már hozzá vagyok szokva e darázsokhoz, vagy nagy larmával zummogó ártalmatlan szászainkról szólva, legyekhez.

Nem akarok eléggé ismeretes politikai kakasberzenkedéseikről, az épen ez által népszerűvé vált belügy miniszter vád alá helyezése féle nevetséges felirataikról a kilencz képviselő kilépése általi, „nagy demonstratio (!!)”-ról stb. szólni, a melyek még a válságos időben megindíták a nevető izmakat, sem a dühöngő helyi „Tagesblatt” és a sunyi „Hermannstädter Zeitung” magyarfaló cikkeiről megemlékezni, csak röviden említem fel, hogy kivált az első a Bécsből a „Neue Freue Presse” iskolájából megrendelt szerkesztő vezetése alatti lap, minden magyar ellenes cikk reprodukálásán oly módon kap és még tárczájában is ily irányu beszélyeket nyomat után, hogy a szász buroaukraták ügyét az egész magyarhoni, sőt a nagy németiség ügyeként igyekszik feltüntetni és lapját, nemcsak a külföldi német lapoknak, de a honi német egyleteknek is ingyen küldözgeti; hanem ugyan megjárta épen a külföldi fajokon a „Kölnische Zeitung” (Bismark lapja) kívánságait, igaztalanannak declarálja és így ír: „méltán szemére hányhatjuk ez ultra conservativ szász politikának, hogy gyakran nagyon önző s olykor tisztátalan indokok által hagyja magát vezettetni." Ez ugyan hideg és nem várt zuhany, részökre épen német lapról, de hát ez ellenében hivatkozunk más német lapokra, a melyeknek cikkei épen Szebenből kerülén ki, igazat ad önmagának.

A magyarországi németek sem fogadják el e tekintetben a solidaritást és habár onnan czimezve, rendesen helyben fabrikálva jelennek is meg cikkeik, vagy talán a Szepesmegyékben jó fizetésért kap is egy echozó levelezőt, de hová kell hidegebb zuhany nál, midőn egy szepességi casinónak is ingyen küldözgetvén lapját, azt a választ nyeré, hogy „ők ugyan magyarfaló Tagesblattot olvasni nem óhajtják, de az igen, hogy az erdélyi testvérek is oly hű fiai legyenek hazának, mint a szepességi szászok!" s ezzel lapjait visszatartották. Mikor még heti lap volt e lap, Berlinbe is folytonosan küldözgették több befolyásos államférfiunk, országgyűlés elnökének stb., de onnan szintén visszajut-

síták azon válaszsízzal: „Die Annahme wird verweigert!“ Most is küldik mindenfelé a magyarfaló napi lapot, plane sokszor külön lenyomatokban a bécsi császári udvarhoz, ő felségéhez is, honnan szintén reméllem vissza fogják utasítani. Az izgatás a legelfajultabb, és a legnemtelenebb hangon irnak és beszélnek, s mégis nem restellik azt mondani, hogy a szót is el akarják fojtani bennök.

A fentemlitett maszkos bál, illetőleg „bolondok estélyén“ is ilyenmő rimes prózákat szavaltak el, a melyeknek egyikét a „Herm. Zeitung“ is közölte, hogy „huzd meg magad sváb, mert különben bepecsételtem szádát“ stb. A magyarok és meggyerendezés stb. ellen szórt patogatott kukuriczaról nem is szólva, csak egy előttük feletle szellemdusnak látszott élcüket említem fel, és ez az, hogy Magyarországon oly nagy hiány van a pénzügyi kapacitásokban, hogy mivel az első (budapesti) országgyűlésen nem tudnak kapni, tehát a második (szebeni) országgyűlésen állítanak fel egy csapdát és azzal tognak pénzügyminisztert. Ugy látszik fel teszi a szász egyetemről, hogy annak bármelyik tagja képes lenne annak, vezetésére, hanem az új miniszterium ki lévén nevezve azt az egyet tán mégis megtetszik engedni, hogy az első (budapesti) országgyűlésen Ghicz Kálmán derék hazánkfiában külföldi pénzügyminisztert kaptunk, mint a milyen szolgabíró kitelnék a második (szebeni) országgyűlés vagy szász egyetemből.

Nó hanem meglehetünk elégedve, hogy még mérgebb élcüket nem faragtak reánk. Szegény Napoleon a tavalyi bolondok estélyén még inkább kikapta a magát; valami szellemdus szászok ugyanis egy valóságos számarat — és még nem is közölök, hanem az állatországából — vittek be báltermükbe és reá aggtattak egy táblát III-ik Napoleon felirással, az egykor hatalmas és rettegett uralkodó is elmondhatta volna róluk „et te naturae dedecus?“... bis videor mori....

A becses lapja 24-ik száma „Dürückköljő“-ben valószínűleg hozzám, mint politikai levelezőjéhez intézett kérdésre nézve annyit említhetek fel, hogy az elkeseredett szász poeta — kinek nevét nem tudom, a czikk valószínűleg Brassóból küldetvén be — a „Deutsche Zeitung“-ba, és mert máshová nem vették fel — a hirdetési rovatban közölte farnozus badar rengeteg hosszú versét „Heldengedicht vonden ehren festen Grafen Szapary“ cím alatt. Akasztófára valóbb humor (Galgen humor) még soha sem döcögött sántább vers lábakon, mióta a trocheust feltalálták, s 34 strophában több badarságot művészzel sem lehetne összehozni.

E monstrum-versben a belügyér majd kannibálnak, majd schytha emberevőnek van lefestve, a ki a szászokat mindig „kutyázza.“ Ugy látszik a versíró, mindenáron négy lábra teszi a szászokat; minthogy pedig versével annyira felsült és bakkot lőtt, hogy még német rokona is csak a hirdetési rovatba vette fel, és mert a gunynak, rágalomnak és hálátlanságnak a magyar nemzetre lőtt mérges nyilvánvaló ő reá visszapattantak, és önmagát lőtte meg, mert bakkot lőtt, megmaradhatunk a részéről kiérdemelt bakszáz elnevezés mellett.

Végre még azt említem röviden meg, hogy az itteni könyvtáraknál 60 krért és talán másutt ingyen is kapható, szintén erdélyi, sőt épen szebeni szász által fabrikált hirhedett füzet „A németiség megnyívasztása (Das Erwürgen) Magyarországon“, melyhez csak a lényegtelen előszót írta, a czégül felhasználta magyarfaló Löher, a többi részben a derék szász atyafi (értésülesem szerint a külföldre is levelező Guido von Bauszner ur!) önti ki a magyarok ellen epéjét, és mondja, hogy a magyarokat a törököktől a szászok mentették meg stb. nem tévén meg a kellő hatást közelebről, új füzetek kiadásán gondolkodik a szász buroakratia és a dühöngő „Tageblatt“-ot igyekszik ellátni magyarfaló cikkekkel és pedig oly hangon tartva, mely ellenében nem ártana a magyar sajtónak is kissé élesebben kikelni. Mi ellene vagyunk a nemzeti izgatás, féltékenykedés szitogatásának, de, ha a másik fél provokál, azt el nem nézhetjük, és meg nem engedhetjük, vissza kell utasítanunk és a rágalmakra annak bélyegét is reá ütnünk, nehogy hallgatásunkból a kicsinylés helyett a beleegyezést, az ellent nem mondást olvassák ki a mi jó atyáinkfiai. Épen ezért napi sajtónknak a „szász lapok szemléje“ rovat állandósítását és ellenőrzését nem győzzük eléggé figyelmükbe ajánlani!

Carolus.

Mi hir külföldön?

— A németországi lapokban meglehetősen nagy-pénteki hangulat uralkodik, egyfelől Bismark herg. betegsége miatt, a ki a napokban érte meg születésének 60-ik évfordulóját; másfelől a katonai törvényjavaslat

miatt, mely a katonai bizottságban lényeges változásokon ment keresztül. A kormány a békelétszámot — mint már mi is említettük — 401,000 főben kívánja megállapítani, a bizottság pedig 384,000-re szállította le. A kormány mindezenre ragaszkodik javaslatához, s reméli, hogy a nemzeti szabadelvű-párt képes lesz azt keresztül is vinni.

A francia hadsereg szervezése, mint a „Kölner Zt.“nak írják, örvendetesen halad előre, úgy, hogy Franciaország képes lesz még ez év folyta alatt 900,000 katonából álló, jól felszerelt és kitűnően begyakorlott hadsereg fölött rendelkezni. A felszerelés majdnem egészen be van fejezve, a fegyverem kiegészítő. — Mióta a nemzetgyűlés elnapoltattott, a királypártiak élénk sürgős-forgást fejtenek ki. A legitimisták között szakadás állott be. Mig néhányan szorosan ragaszkodnak elveikhez, mások ki akarnak békülni a „hét éves“ kormánynyal.

Madridi lapok Serrano sürgönyeit közlik, a Somorro mellett közelebből történt csaták két első napjáról. Ezekben csak a tüzéség vett részt; a karlisták makacs kitartással védelmezték állásukat, s tetemes veszteségeket szenvedtek. E sürgönyöket vidéken a színházakban olvassák fel, s általános a reménység, hogy Serrano működését a legjobb siker fogja koronázni. — Érdekese egy volt porosz tiszt levele. E szerint, ő azon szándékkal utazott Spanyolországba, hogy a karlisták szolgálatába álljon; de Don Carlostól azon választ kapta, hogy miután ő Róma képviselője, s vallásháborút folytat, Wilmos császár alattvalójára nincsen szüksége. A porosz tiszt, Spanyolország északi részén át Madridba akart menni a republikánusokhoz. De a mint másodmágyával utra kelt, 5 karlista kirabolta, s csak úgy tudott tovább menni, mert mellénye zsebében kevés papírpénz maradt. A madridi kormány elfogadta ajánlatát, s most Serrano mellett küzd a Don Carlos vallásháborúja ellen.

Az angol csapatok, melyek az aschantik ellen folyt háborúból visszatértek, március 30-ikán győzelmi pompával fogadtattak. A katonákat igen megviselte az afrikai hadjárat, sok van közöttük feltűnően halovány, a kik azonban egészségesek maradtak, elég erősek. A hadiszemle alkalmával legjobban tartották magukat a hegyi skótok. Az expedíció vezérének, Wolseley tábornoknak, a királyné saját kezeivel tüzte fel a Mihály és György-rendek nagy keresztjét.

A hollandi második kamara a napokban oly határozatokat hozott, melyek bizonyosan nem fognak kellemes viszhangot kelteni Németországon. Nevezett kamara ugyanis 32 millió fírtot szavazott meg erődítések fölépítésére, melyek nyolcz év mulva lesznek befejezve, s arra lesznek rendeltetve, hogy Hollandia szívéit, Németország ellen megóvják. Az összes védrendszer központját az amsterdami első tábor fogja képezni. Mindezen vonalok és pontok védelmére 49,000 ember lesz szükséges.

Vegyes hírek.

— Az osztrák birodalmi első általános hivatalnoki egyet nagy-szebeni fiókja a f. évi bécsi közgyűlésre küldendő két követ megválasztása végett, ez év ápril. 26-án rendkívüli gyűlést tart. Ez egyetnek városunkban is több tagja van s azokat e kérdés bizonyosan érdekelni fogja.

— Farkas Beninek egyik bűntársa Elefánt Móricz, tegnapelőtt hozatott városunkba s a kir. törvényszék börtönébe szállásoltatott. Kihallgatattása és elítélése már Bécsben — hol elfogták — megtörtént, jelenleg a kiállandó büntetés minősége és mennyiségének meghatározása van hátra, mi a helyi kir. törvényszék teendője lesz.

Dürückköljő.

Mig Csanády, az „elvhű negyvennyolczasok“, nagy matadora Turinba vándorol, hogy megkeresítse az önkéntes nagy száműzött husvéti ünnepét; addig Madarász a „közjogi ellenzék“ pagátja a vidéket járja be, izgatván a jobboldal ellen. Beszédéből álljon itt néhány „gyöngyszem.“ „Eljöttem én is — mondja — ünnepelni s fáradozásainkról számot adni. Annyit mondhatok, semmi eredményre nem vergődhattunk az országgyűlésen: mert a jobboldal nem engedte, leszavazott, s így semmi jót nem hozhattam; azért ne válasszatok jobboldalit, mert ezek károtokra vannak. A jobboldal egy év alatt száz milliót hozott a nyakatokra, ha baloldal lett volna, más-kép lett volna. Most a napokban a kormány az örvény szélén állt, s várta bukását. Csak egy ember találkozott, s fájdalommal kell kijelentnem, hogy a baloldaltól találkozott, Ghicz Kálmán volt, ki magát tévutra vezetett engedvén, a kormányt, elpártolása által a bukástól megmen-tette. Hogy ez így áll, az való. Bizonyára az isten vette el eszét, s most már van az omladozó kormány-nak egy támasza. A kinek ily kormány kell, az válasszon jobboldali követet,“ stb. stb. Hogy ilyeneket beszél el egyik-másik megbomlott honhazafi, azon nem csodálkozunk; nekünk csak az fáj, hogy oly együgyűek is vannak, kik az ily badarságokat is készpénz gyanánt veszik.

Törvénykezés.

A maros-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilvános ülésében az 1874-ik évi április 8. és következő napjain következő ügydarabok adatnak elő.

I. Tanács polg. ügyekben

Pogány Károly k. t. r. b. által.

Pávai Császár László Pünkösti József hagyatéka e, 45 fírt 54 kr, Deák Théréz Vagner Alajos és Lengyel János e. adósság, Duha Tivadar Pap Elek e. bolti kontó kifizetése, Duha Tivadar Leményi Zsuzsa e. bolti kontó kifizetése, Homorod Almás Lövötei Ladó Ferencz s t. e. som. visz. Harasztkeréki Farkas Jánosné s t. Vita József e. bérlettől való elmozdítás, Udvari Károly, Bodó János e. adósság i. p.

III. Tanács bünygyekben.

Vajda Simon k. t. r. bíró által.

Homorodeán Dumitru s t. testisértés, Frank Rudolf tolvajság, László Sigmundné becsületsértés, Bara Ferencz becsületsértés, Bőjte Jósefné becsületsértés, Fülöp Mária becsületsértés, Ransburg Adolf becsületsértés, Boér Ferencz testisértés, Miriutza Georg testisértés, Kodea Avram becsületsértés, Ferencz Andrásné tolvajság, Peterlecsán Saveta becsületsértés, Tóth György becsületsértés, Kiss Flórka becsületsértés, Rác György becsületsértés, Martiu Galter becsületsértés, Brendusch Pétru testisértés, Gassner János testisértés, Mozor Pál becsületsértés, Burszán Juon gyilkosság, Domokos Józsefné életbiztonság e. vétség iránti bünygyök.

Popovics Serván k. t. r. bíró által.

Pál József csalás, Csiszér Ferencz becsületsértés, Gligor Dán becsületsértés, Csucán Avram lopás, Rosengarten Abraham becsületsértés, Kovács Mihály lopás, Kézi Sándor közintézkedések elleni kihágásos, Bunea Nicolai tolvajság, Krempely Luisa lopás, Haller János s t. becsületsértés Hermán József lopás, Popeneacu Sámoulla testisértés, Szöcs János nyilvános erőszakoskodás, Maczea Avram s t. becsületsértés iránti bünygyök.

Antalfy Gábor k. t. r. bíró által.

Jákob József vagyonbiztonság elleni kihágásos, Orbán Henrich s t. súlyos testisértés, Müller Jósefné testisbiztonság elleni, Schel András becsületsértés, Ilie Saffir és Anika Vagner becsületsértés, Saffa Pavára becsületsértés, Ravasz György testisbiztonság, Holló Dénes s társainak súlyos testisértés, Ancsa Vaszilika életbiztonság, Balázs Árpád becsületsértés, Lucs Mihály súlyos testisértés iránti bünygyök.

Spech Adolf k. t. r. bíró által.

Vizi György csalás, Aldika Clement lopás, Gyuri Sándor testisértés, Anna Kosztandiu becsületsértés, Olteán György lopás, Mán Juon s t. testisértés, Konya Sándor testisértés, Jeside István s t. rablás, Andreas Kristof testisértés, Péter Mihály testisértés, Petrisor Juon becsületsértés, Müller András becsületsértés, Kosa Dani becsületsértés, Gussaille Mária becsületsértés, Popa Nicolai becsületsértés, Péter Balázs és J. súlyos testisértés, Theil György testisértés, Simon Márton lopás iránti bünygyök.

Sztoyka Antal k. t. r. bíró által.

Ferencz Mózes tulajdon biztonság elleni kihágásos, Antal József becsületsértés, Vegend István s t. testisértés, Puskás József testisértés, Rittivoiu Simon becsületsértés, Santa Samuné becsületsértés, Gotschmann Márton becsületsértés, Hann Regina lopás, Vurára Toma s t. e. lopás, Geraszim Gavrilla s t. e. tolvajság, Bulea Nicolai s t. e. tolvajság iránti bünygyök.

Mégay Ferencz k. t. r. bíró által.

Pojenáriu Dumitru csalás, Olariu Joachim s társai lopás, Pap László csalás, Popa George czarkucz súlyos testisértés, Foltea George s társai lopás, Káspár János csalás, Grün Farkas közintézetek elleni kihágásos, Julica Gligor tulajdonbiztonság, Frank Mihály becsületsértés, Popa George Juon Constantin s társai tulajdonbiztonság, Moldován Pascu Stefan s társai tulajdonbiztonság, Ötves Mitru s társai tulajdonbiztonság, Bulárka György testisbiztonság elleni kihágásos, Soós Lajos életbiztonság elleni Blága Iliu testisbiztonság elleni kihágásos, Vén József becsületsértés elleni kihágásos iránti bünygyök.

Dr. Dózsa Miklós k. t. p. bíró által.

Niculiczás Juon lui Pétru emberölés, Csifó János súlyos testisértés, Styrbán Angyel és társai tolvajság, Gligor Áron s társai nyilvános erőszakoskodás, Popa Juon Csereán tolvajság, Szabó Lajos s társai nyilvános erőszakoskodás, Csorai Simon lopás, Soós Istvánné Szathmári Rebeka nyilván. erőszak. Apahidán Tódor s társai rablás, Schuller Mihály emberölés iránti bünygyök.

IV. Tanács urbéri ügyekben.

Gruz István k. t. p. bíró által.

Gr. Eszterházi István s társai Alsó-Bajom községe e. tagosításért indított birtok szabályozás ügye, B. Vesse-

lényi Ferencz Munteán Ágoston ügyvéd által képviselt komlos községe e. erdő s legelő rendezésérti ügye, Felszezi Sámuel Manyikán Kosztán alperes e. majorságibirtok i., Máriaffy Albert Hegyesán Pétru e. majorság természeti telekállomány i., Gothárd Sándor Pálffy Miklós e. székelyföldi urbériségért, Szőke István Jeddy József hagyatéka e. urbéri telekállományért.

Bécsi tőzsdei árkelet.)

(ápril. 7.)

5% metallique	69.25
5% nemz. államkölcson	74.25
1860. államkötvény	163.50
Bankrészvény	961.—
Hitelrészvény	197.75
London	112.50
Ezüst	105.90
Arany	—.—
Napoleon arany	899.—
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	73 75
" " " temesi	74.—
" " " erdélyi	73.—
" " " horvát-slavon	75.60

Felelős szerkesztő MENTOVICH FERENCZ

Főmunkatárs és a jogi rész vezetője Kuti Albert.

HIRDETMÉNYEK.

Vizsgáljatok meg mindent, s tartsátok meg a jót.

(1) (5—12)

Számtalan esetekben jönnek bizonyult s orvosi tekintélyek és magánosak tanusítványai által kitüntetett gyógyszerek.

Dr. Miller móhnyövény-nedve.

Leghathatós szer köhögés, mellhurut, nátha nyálkasság, rekedtség, kezdődő tüdővész, s a gyememek számarhurutja ellen; ezer meg ezer esetben bebizonyulva. — Egy eredeti üveg tégely ára, használati utasítással 3 nyelven 50 kr. o. é.

Miller óvbalzsama görcsök ellen.

Törvényes vegytani elemzés szerint 1868. ápril 8-ról a növényország leghasznosabb neimeiből a legszorgalmasabban készítve, erősítő és üdítő hatásánál fogva messzire kitünőleg ismerve a gyomor és végbél nyálkassága, emésztéshiány, gyomorgyengeség, görcsös gyomorbad, vérhas, puffadás és kólika-fájdalmak ellen. Ezenkívül leghathatós és legerősebb szer hosszas és kimerető betegségek ellen. Egy nagy üveg ára 1 frt 50 kr. kisebb üvegé 80 kr.

Valódi minőségben a következő raktárakban kapható: Maros-Vásárhelytt Bucher M. kereskedőnél, Aradon Tonts és társánál, ugy Prenner W.-nél, Balásfalván Schissel K. gyógyszerésznél, Beszterczén Kelp F.-nél, Baróthon Libitzky M. gyógyszerésznél, Szászvároson Rekert gyógyszer., Gyulafehérvárt Boos K.-nál, Csikszederán Leicht F.-nél, Forgarason Steinburg I.-nél, Gy.-Ditrón Szathmari I.-nél, Gy.-Szt-Miklós Fröhlich F.-nél, Brassóban Jekelius Nándor, Kugler Ede, Száva gyógyszerészek és Galtz G. kereskedőnél, K.-Vásárhelytt Lukács F.-nél, Kolozsvárt Binder K. gyógyszerésznél, Kovásznán Mehlik és Imre, Modgyesen Hinz A. gyógyszerésznél, Szász-Régenben Dietrich S.-nál, S.-Szt-Györgyön Csuttag és társánál, Segesvárt Teutsch I. B., Szamos-Ujvárt Csausz J.-nél, Temesvárt Weszely M.-nél és I. Peiher gyógyszerésznél.

Használati utasítás mindegyik szerhez három nyelven

Alóírtt tisztelettel ajánlom a m. királyi tekintetes Törvényszékek és Járásbírságok becses figyelmébe a következő minden perczen megrendelhető, kész hivatalos

nyomtatvány-raktáromat;

ugymint:

Irományjegyzék	21. rktsz. alatt.
Napló, bünygyi	22. " "
Kézbesítési ív $\frac{1}{4}$ -rét alakban utasítással, vidéki kézbesítésekre	23. " "
Postakönyv a közönséges küldeményekhez, XIX. minta (108. §.)	30. " "
Igtató- vagy (Beadványi jegyzőkönyv) IX. minta (15 §.)	34. " "
Idézés a mkacsul meg nem jelenő tanut illetőleg, a bpr. 118. §-a értelmében	36. " "
Haláleseti főlvétel	37. " "
Irattári sorkönyv XXI. minta (121. §.)	40. " "
Kiadókönyv XVI. minta (92. §.)	41. " "
Értesítő-jegyzék	51. " "
Személyes leírás	52. " "
Perkönyv XII. minta (35. §.)	55. " "
Arvakönyvi táblázat	56. " "
Előadói könyv X. minta (27—56. §.)	58. " "
Mutatókönyv XI. minta (28. §.)	59. " "
Jegyzék a segénységi ügyekről VIII. minta (13. §.)	70. " "
Pertári mutatókönyv XIII. minta (36. §.)	71. " "
Pertári napló XV. minta (50. §.)	72. " "
Kézbesítési ív helybeli kézbesítésekre, egész íven XVII. minta (101. 103. §.)	73. " "
Jegyzék a más hatóságok részére eszközölt kézbesítésekről XVIII. minta (105. §.)	74. " "
Postakönyv az értékküldeményekről XX. minta (109. §.)	75. " "
Irattári mutatókönyv XXII. minta (123. §.)	76. " "
Sürgetési napló XXIII. minta (130. §.)	77. " "
Letéti napló (1872. jan. 2-ki ig. miniszteri rendelet értelmében)	78. " "
Kiküldetési napló XXVII. minta (184. §.)	80. " "

Maros-Vásárhelytt, 1874. márczius 18-án

Ellenőrzési napló XXVIII. minta (188. §.)	81. " "
Örökösödési ügyek jegyzéke XXX. minta (258. §.)	82. " "
Gyámi rendelővény	83. " "
Gyámhársi rendelővény	84. " "
Kiséreti útlevel	87. " "
Hagyatéki leltár, külső és belső ívek	93. " "
Idézés végtárgyalásra (bpr. 219. §.) a káros részére	95. " "
Idézés a tanuhoz vallomástétel végett. Polg. tk. rdt. 196. §.	96. " "
Hagyaték kimutatás	97. " "
Hivatalos bélyeglelet	98. " "

Tisztelettel jegyzem meg, m szerint a több kir. Törvényszék és Járásbírságtól jött nagybecsű utasításokat figyembe véve: a 21. raktárszámú Irományjegyzéket, 22. rktszámú bünygyi Napló 34. rktszámú Igtatókönyvet (Beadványi jegyzőkönyv) IX. minta, 15. §.; ugy az 56. rktszámú Mutatókönyvet (XI. minta 28. §.) többé nem géppapírra, hanem meritett kámeny gőrgényl- vagy borgól papírra állítom ki.

A fogalmi íveket is készséggel elvállalom, említett árjegyzékem értelmében melyekre nézve tisztelettel jegyzem meg miszerint az államkincstárra nézve nagyobb előnyös lenne, ha a fogalmi ívekből néhány pár konczok, hanem egész kötések rendelkeznének meg. Nyomdai kiállításoknál eg és ugyanazon nyomtatványból minél több állittatik ki, aránylag — annál kevesebb kerül.

A t. ügyvéd urak figyelmét tisztelettel hívom föl következő kész ügyvédi nyomtatványaimra:

- Meghatalmazás 48. raktárszám alatt koncza 50 kr.
- Zálogjogkitörési kérvény 100. rktsz. alatt, koncza 50 kr. Ahoz felzet, koncza 40 kr.
- Zálogjog bekebelezési kérvény, 100. rktsz. a., koncza 50 kr. Ahoz jelzet, koncza 40 kr.
- Tulajdonjog bekebelezési kérvény, 100. rktsz. a., koncza 50 kr. Ahoz felzet, koncza 40 kr.
- Váltókereset, 103. rktsz. a., koncza 50 kr.
- Sommás kereset, számlakövetelési ügyekben, 104. rktsz. alatt, koncza 50 kr.
- Sommás kereset, adósságos ügyekben, 105. rktsz. alatt, koncza 50 kr.
- Atkebelezési kérvény, koncza 50 kr. Ahoz felzet, koncza 40 kr.

Teljes tisztelettel

Imreh Sándor,

ev. ref. főtanodai könyvnyomdász.

Nyomtatta Imreh Sándor Maros-Vásárhelytt az ev. ref. főiskola gyorsajtóján 1874.